

דף מידע
2537

"פרשת יתר"

לשחרר שליטה / סיון רהב מאיר:

פעם שאלתי את גיסתי אסתר אברהם, מטפלת הוליסטית, מה המאפיין הבולט בקרב המטופלים שעברו אצלה. "שליטה", היא אמרה לי. "רובנו מפחדים לשחרר שליטה, הפחד הוא שאם אשחרר שליטה - אאבד שליטה". בהמשך לשיחה הזו, אתמול היא שלחה לי את הקטע הבא על פרשת השבוע, פרשת יתר: "דמיינו לעצמכם שאתם בתפקיד ניהולי חשוב מאוד. אתם בעלי כישרון רב ומנהלים ביד רמה מפעל חיים שלם. כולם עוברים דרככם. מדמיינ את עצמך כך? פתאום חמיך מגיע, רואה אותך בעבודתך ומתחיל להתערב ולהציע הצעות ייעול. האם תקשיבו לו בסבלנות? האם תשקלו את עצתו ברצינות ואף תישמו אותה? בפרשת השבוע, משה רבנו מקבל את העם מבוקר עד ערב לשאלות ודיונים. יתרו חותנו מודאג מהמצב הזה שבו כל העם פונה רק לאיש אחד ומציע הצעת ייעול: לאתר אנשים מיוחדים העומדים בקריטריונים מסוימים, שיורידו מהעומס על משה. 'ושמת עליהם שרי אלפים, שרי מאות, שרי חמישים ושרי עשרות'. אם האגו היה זה שמוביל את משה בהנהגה, ההצעה הייתה נכנסת באוזן אחת ויוצאת מהשנייה. אבל משה רבינו הוא כידוע 'עניו מכל אדם', הוא עושה את תפקידו כשליחות גמורה, ואין לו שום צורך שהכול יבוא ממנו או שכולם יגיעו דווקא אליו. הוא אכן שומע בעצת חמיו ומשנה בענווה את כל ההתנהלות. כדאי לחשוב איך חיינו היו נראים אילו היינו פה ושם משחררים שליטה ויוצאים מתפיסת האגו שחושב שרק הוא יכול. אילו היינו מעזים להאציל סמכויות, ואולי אף סומכים על ריבון העולמים בניהול עולמו, ומרפים קצת מהתחושה שאנחנו מנהלים את הכול".

ברוך דיין האמת
המומים ואבלים יחד עם חברתנו אורה
והילדים ברוך, איתמר, נילי, יחיאל ושמיר
וכל בני משפחתם
על פטירתו של חברנו היקר
פרץ חייקין ז"ל

נר זיכרון

ענת פרידליך ז"ל - י"ט שבט תשל"ח

רלף בלום ז"ל - כ"ג שבט תשס"ח

השמחה במעונם

מזל - טוב

לדבורה דויטש ולכל המשפחה להולדת הנין, נכד בכור ליהודית ולמוטי, בן בכור לשני ולעמית. לדליה ולמוטי תורן ולכל המשפחה בהיכנס הנכד מעיין, בנם של עידו ולילך, למצוות.

מוקד שר"פ - (מתוך הקיבוץ) מטלפון ביתי ניח - חיוג מקוצר #2580
או לטל' 073-2341234 בנייד מכל מקום בארץ ובחו"ל.

זמני שבת

16:42	הדלקת נרות
17:02	מנחה וקבלת שבת
08:00	שחרית
13:00	מנחה א'
16:30	מנחה ב'
17:50	צאת השבת

דברי הספד לפרץ / יהודה אריאל

היה איש וראו: איננו עוד, קודם זמנו מת האיש הזה ומלאכת חייו באמצע נפסקה וצר! צר לנו מאוד. פרץ, איש של מלאכה, איש של עשייה, אמן ואומן, חרש מתכת ואיש ברזל ויחד עם זאת מנהיג ומוביל בקהילתנו בשום שכל ותבונה רבה.

פרץ נולד בתש"ד ברחובות ולמד ב"תחכמוני" ובישיבת נחלים.

ב - 1961 הגיע עם גרעין חלוצים לשלוחות.

ב - 1962 התגייס ולאחר טירונות והיאחזות הגיע לגדוד 50 - הנח"ל המוצנח. מקורס הצניחה עד סוף שירות המילואים שלו, בגיל 50, הספיק פרץ לבצע 50 צניחות כשאחת מהן עם איתמר בנו ועל כך היה גאה מאוד.

ב - 1964 התחתן פרץ עם אורה, גם היא מגרעין חלוצים ונולדו להם 5 ילדים.

פרץ נלחם ב-4 מלחמות ישראל. בששת הימים היה ממשחררי הכותל, במלחמת ההתשה ישב על גדות תעלת סואץ, במלחמת יום כיפור חצה עם החטיבה שלו את התעלה במהלך שהכריע את המלחמה. כמו כן השתתף במלחמת לבנון הראשונה.

בסיום שירותו בנח"ל נשלח פרץ מטעם הצבא לקורס מכונות חקלאיות ב"רופין". כאן למעשה החל הרומן שלו עם המכונות והמתכת.

ב - 1974 יצא פרץ לקורס מרכזי משק ב"רופין" ושימש 5 וחצי שנים בתפקיד זה בשלוחות. לאחר מכן הקים את המפעל הראשון בשלוחות בו עבד 10 שנים לא פשוטות בכלל.

בהזדמנות זו פרץ, אני רוצה לבקש ממך, בשמי ובשם קהילת שלוחות, סליחה ומחילה, על הימים הקשים שעברת אתה וגם המשפחה בעורך מנסה בכל כוחך להציל את הספינה השוקעת.

לאחר מכן מונה פרץ למרכז משק של הקיבוץ הדתי למשך 3 וחצי שנים. כשסיים את הקדנציה הציעו לו תפקידים שונים ומפתים אבל פרץ היה חדור מטרה, לקחת את המסגרייה ולהפוך אותה לעסק מצליח. ואכן, לאחר מספר שנים של פרויקטים בתוך הקיבוץ החלו להגיע עבודות מבחוץ ו"מתכת שלוחות" הפכה ליצרן מוביל של ממינות דגים, מערכי גזר בארץ ובחו"ל, פסי ייצור במפעלים שונים ועוד, כשכל התכנונים, השרטוטים והביצוע הם פרי מוחו הקודח וידי הזהב של פרץ בעזרת הצוות.

קהילה, כמו בניין, נבנית מהרבה לבנים וכמה עמודי תווך. אתה פרץ היית מעמודי התווך המרכזיים שלנו. ועכשיו בהעדר עמוד התווך עלינו לצופף שורות ולחזק את הדבק בינו, כדי שנמשיך להיות אותה קהילה שהייתה כה יקרה לליבך.

אורה והילדים, הכל קרה כל כך מהר שאולי לא הספקנו לעטוף אתכם די ולחזק אתכם מספיק, ועל כך התנצלותנו. אך מצד שני, אולי לטובה היה הדבר שהסבל והכאב לא התארכו.

פרץ נפטר כמו שהוא בחר, בראש צלול ושמירה על צלם. כמו שאיתמר אמר לי בערב האחרון: "אבא הוא איש שמחליט!" ואכן, כשהחלטת להילחם במחלה הארורה נלחמת כמו אריה, וכשהחלטת שמספיק ודי, עברת מיד לביצוע, כמו שאתה רגיל. זה רק אנחנו שלא תמיד עומדים בקצב שלך.

אורה, ברוך, איתמר, נילי, יחיאל ושמיר אנחנו מחבקים אתכם, מצופפים שורותינו יחד אתכם בכאב המשותף. אני בטוח שאבא יהיה מליץ טוב שם מלמעלה בעד המשפחה, בעד בית שלוחות ובעד עם ישראל. למה אני בטוח? כי גם שם כנראה יקשיבו לו וגם שם כנראה ימשיך להוביל.

50 צניחות אמרת לי, זה לא דבר של מה בכך.

50 צניחות שבהם עשית דרכך ממרומים: חופה לבנה מעליך, אל עבר האדמה הבוטחת. והיום, בפעם האחרונה, בפעם ה-51 אתה עושה את הדרך בכיוון ההפוך ועולה מאדמת שלוחות שכה אהבת לגנזי מרומים.

שם כנפי השכינה יהיו לך לחופה.

יהי זכרך ברוך.

דברי הספד לאבא / איתמר חייקין

א מְזִמּוֹר, לְדוֹד: ה', מִי-יְגוֹר בְּאַהֲלָהּ; מִי-יִשְׁכַּן, בְּהַר קְדֻשָּׁה.
 ב הוֹלֵךְ תְּמִים, וּפְעַל צְדָק; וְדַבֵּר אֱמֶת, בְּלִבּוֹ.
 ג לֹא-רָגַל, עַל-לְשׁוֹנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה; וְחֶרְפָּה, לֹא-נִשְׂא עַל-קֶרְבוֹ.
 ד נִבְזָה, בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֵת-יְרֵאֵי ה' יִכְבֵּד; נִשְׁבַּע לְהִרְעוֹ, וְלֹא יִמַר.
 ה כִּסְפוֹ, לֹא-נָתַן בְּנִשְׁךָ וְשִׁחַד עַל-נַפְשׁוֹ, לֹא לָקַח: עָשָׂה-אֱלֹהִים לֹא יְמוּט לְעוֹלָם. (תהילים טו)

תרומתו של אדם בימיו הקצרים כאן על פני האדמה נמדדת בשלושה מעגלי קהילה:
 הקהילה הגרעינית - משפחה
 הקהילה - הציבור בהם בחר לחיות
 הקהילה המורחבת - עם ומדינה.
 מעטים זוכים לתרום תרומה משמעותית בשלושתם אבא אתה זכית בכולם.
 בכולם היית "הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו"

כל מי שניסה לרשום פעם דמות יודע, שעל מנת לעשות זאת כהלכה צריך להתרחק מעט, כי מקרוב מידי אי אפשר, ועדיין זה קרוב כל כך וחלקנו חוויות כה רבות מאשר אפשר יהיה לרשום בכמה קווים, להכניס בתוך מילים.

כיוון שאיני מסוגל לכך, אסתפק ביום אחד בלבד שבת אחרונה שלנו, שבת פרשת "בא", אתה ואני בבית חולים רמב"ם. הקב"ה זימן לנו חדר פרסונל עם נוף לים חדר 513. הייתה שבת מרוממת וכואבת, שבת של מבט בהיר, דברנו הרבה. "בשלום עליכם מלאכי השרת" נחנק גרוני בדמעות, כי כבר אני רואה את המלאכים הקרבים ובאים. התפללתי בקול ואתה מקשיב בעיניים עצומות. "ידיד נפש אב הרחמן..." וגם "אנא אל נא רפא נא לה.."

"תסדר את השמיכה ברגליים" בקשת. "אתה זוכר שהייתי מסדר לכם כך את השמיכה, כשהשכבתי אתכם לישון בבית הילדים?" זוכר אבא, זוכר, איך גלגל החיים מתגלגל... גם אנחנו מתגלגלים מנושא לנושא. שעות רבות וארוכות, מי יכול לזכור....

את סיפורי מורשות הקרב שלך, שהפכו לחלק קבוע ברפרטואר המשפחתי עזבנו הפעם. את המקום הגדול שהיה לשירות הצבאי בחייך, את השתתפותך כלוחם במלחמות ישראל השונות, ששת הימים, התשה, יום כיפור, לבנון וכל פרקי המילואים שביניהם, השארנו להזדמנויות אחרות. שבת מנוחה הייתה השבת ברמב"ם, לא דברנו על מלחמות. גם בחדשות אבדנו עניין, העיתונים נותרו ללא שימוש.

מהחלון של חדר 513 העולם נראה אחרת. עסקנו באנשים, רק אנשים. אתה קורא להם "הל"וויניקים של הקהילה". אנשים שבזכותם החברה מתקיימת. אנשים הזוהרים באור יקרות רק למיטיבי ראות. אנשים העושים את העולם למקום טוב יותר, מקום שאפשר לנשום בו. אנשים טובים וישרי לב ופשוטים. פשוט אנשים. כזה היית אתה.

"לא-רָגַל, עַל-לְשׁוֹנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה; וְחֶרְפָּה, לֹא-נִשְׂא עַל-קֶרְבוֹ." אמר הפסוק. שעות רבות דברנו ואם סטייתי אני במהלך הדברים לדבר רע במישהו, מייד אתה השתקתה אותי, "לא, אני לא רוצה לדבר רע באיש" וחזרנו לדבר טוב. רק טוב. אתמול בכוחות אחרונים בקשת ממני לקרוא לכמה מהאנשים הטובים ההם לומר להם תודה. להיפרד. גם בשעות הקשות ההם לא חשבת על עצמך. גם אתמול בבית החולים לפני שעצמת את עיניים אמרת תודה.

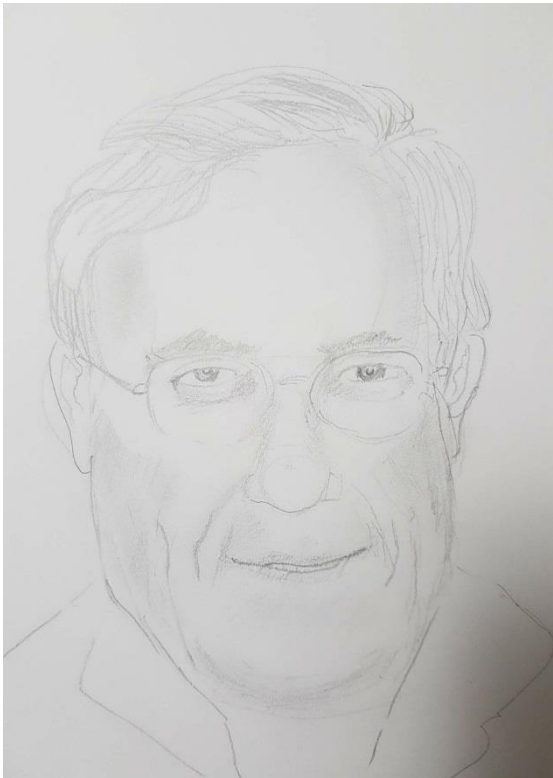
קהילת שלוחות היקרה, שאבא כל כך היה מסור אליכם ותרומתו ניכרת בכל פינה בקיבוץ, בכל החלטה חשובה. אבא ביקש לומר לכם - בבקשה תהיו טובים זה לזה. תהיו מיטיבים זה עם זה. יחשוב כל אחד ואחת מכם יותר על הזולת ופחות על עצמו. לקחת אחריות, לתרום מעצמו לכלל. חשוב לאבא, ששלוחות לה תרם כה רבות, תהיה קהילה שטוב לחיות בה.

חדר 513. השמש מתחילה לנטות כלפי מערב ואנו מפליגים בשיחות ארוכות וטובות. אתה אומר לי "תדע איתמר שמאוד חשוב לי לשמור על אחדות המשפחה, אני רוצה שתמשיכו תמיד ביחד. זהו האושר והכוח הגדול ביותר שלי". אבא תהיה רגוע, אנחנו נשמור על המשפחה הנפלאה שיצרתם אתה ואמא. נשמור גם על אמא כמו שבקשת. עוד זכינו בשבת פרשת "ויחי" להיאסף כולנו סביבך. איש לא נעדר. כמו יעקב אבינו (אהבת את דמותו של יעקב). זכית לראות את המשפחה מאוחדת יחד אתך. בנים, נכדים ואפילו נין ראשון. ועוד נכד נוסף, שהספקת להחזיק על ברכך ששימח אותך בשעות האחרונות הקשות. וכמו בני יעקב זכינו גם אנו להתברך ממך.

באיזה שלב בשבת שאלתי אותך: אבא: מה המצווה שלך? וענית ללא היסוס - "מצוות תפילין, לא החמצתי אף יום בלי תפילין (אולי יום אחד במלחמה). אפילו אתמול שהתכוננו למסע האחרון לבית החולים רמב"ם שאלתי אותך אבא מה להכניס לתיק? וענית לי חלושות 'את התפילין'. הסברת "אני אוהב להדק על היד. להניח על הראש. לחבר מחשבה למעשה. אני אוהב את המעשה ללא דיבורים מיותרים". גם המצווה של אדם מספרת את סיפורו.

לפני שנים רבות חרטת על אבן בהיאחזות בארותיים את הפסוק "כִּי אָדָם לְעֵמֶל יוֹלֵד" (ובְנֵי רֶשֶׁף יִגְבְּיֵהוּ עוֹף). (איוב ה ז) כבר אז בגיל כה צעיר חרטך על אבן ליבך, את הפסוק שהיה למוטו חייך. ובאמת כל חייך עבדת למען הציבור. השררה לא עניינה אותך אלא היצירה והמעשה. היצירה שלך הייתה בברזל, במסגרייה אותה אהבת. אכן גם עבודתו של אדם מעידה עליו, איש ברזל היית. מהמסגרייה יצאת ואליה שבת תמיד. בתום קדנציות מוצלחות כמרכז משק דחית שררה שהוצעה לך והעדפת את העמל. אל המסגרייה שבת גם כשלא הכל הלך לפי התכניות. לא ברכת מאחריות ולא ברכת למירמור, היית נחוש להחזיר לקהילה והחזרת בריבוע. תרומתך הסגולית לקיבוץ - אין ישווה לה. לעצמך לא לקחת דבר.

לא פעם התפללתי לאלוקים, שתעבוד עד יומך האחרון. התפילה שלי התקיימה. אכן, מעולם לא יצאת לפנסיה. בחמישי האחרון בקשת ממני לקרא אליך את עמית. כבר היית חלש מאוד. לחצת את ידו ואיחלת לו בהצלחה. העברת את המפתחות. סיימת את עמלך עם ערב. ביקשת לישון ואני צחקתי ואמרתי "אבא אתה צודק יש לך הרבה שעות שינה להשלים..." למחרת, השבת נשמתך לבורא.

עלי אלון כתב מילים ההולמות אותך ובהם אסיים:
"אשרי ההולך בתלם היום-יום הארוך
עד קצהו,

אשרי הנאמן אשר ללא ליאות כיתף
את המשא הכבד,
אשרי הבונה, הנוטע, מעמיק השורש,
עב הגזע, אשר גם ליבו, חלבו ומאודו
הפריחו את האדמה.

אשרי המגשים חלומות נעוריו
הילוכו כבד - אבל ליבו

כציפור בין העפאים.
אשרי העוצם עיניו וסביבו שחוק-ילדים
המולת בעלי החיים והכנף, המלאכה והחרושת
ורשרוש העצים אשר נטע.
אזיר המולדת ימתק לו,
משורת מימיה ועוני לחמה.

אשריו וכי יאסף אל האדמה
ימתקו לו רגבי עפרה
והאדמה אשר חונן והרוה -
תשיב לחיקו אהבה".

אשריך אבא על חיי יצירה כה מלאים וטובים. סגרת את כל המעגלים. סדרת כל דבר במקומו. גם את כלי מלאכתך הנחת במקומם. "אדם לעמל יולד" וכעת תם יום העמל. כעת אתה מבקש לנוח. נוח בשלום אבא. "עושה אלה לא ימוט לעולם". אוהב אותך, אוהבים אותך כולנו, מאוד מאוד.

שבת "בא" עוד היינו יחד
שבת "בשלח" הלכת למקומות אחרים.

נ.ב.

אתמול כשישבנו זה מול זה שתקת הרבה. שאלתי אבא אולי אני אצייר? נענית לי בחיור. לא גמרתי את הציור אבל זה מה שיצא...אנחנו נזכור אותך תמיד עם הבלורית השובבה.

דברי הספד לפרץ / שרה בלנקשטיין, אחיינית

"לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם".

משפחה יקרה. אורה והילדים. חברים ומכרים. עבור כולנו היה פרץ עמוד של ענן ועמוד של אש. יומם ולילה. תמיד ניצב לפנינו. להנחות את הדרך. איש ואבא צנוע היה לכם. ודוד ששותק ועושה. מתבונן בדרך. ממפה ומסמן כיוון. לא מרבה לדבר אך מרבה לעשות. איש של חלום והגשמה. בעל חזון ואמונה בדרך. בכל דרך. בכל גזרה.

זכיתי להיפרד מאבא. דוד וחבר שלי. כל כך אהבתי אותו.

"וייקח משה את עצמות יוסף עמו. כי השבע השביע את בני ישראל לאמור פקוד פקוד אלוהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם".

דוד. אנו טומנים אותך היום באדמת העמק הכבדה. ספוגה בצער ובדמעות הפרידה. מהר מידי הלכת מאיתנו. אבל בחרת ופקדת בדרך זו. את נשמתך הגדולה והאהובה אנו נוצרים איתנו תמיד.

משפחה - מהשמיים תנוחמו.

מתקשה להיפרד. . תדע דודי אהבתי אותך מאד!!!!

דברי הספד לפרץ / מוטי תורן

פרץ, היה לי מורה - ואיננו עוד. מיד עם הגעתי לקיבוץ, על אף הבדלי השנים בינינו, התחברתי אליך. אתה הוא זה אשר לימד אותי מה זה קיבוץ, ואיך האידיאולוגיה והמציאות מתחברים יחד. אתה הוא זה שעיצבת את תפיסתי בנושא הקיבוץ וכך התנהלתי כל השנים.

היה לי יועץ - ואיננו עוד. פרץ, גם בהיותי מזכיר פנים ורכז משק, כשנתקלתי בנושא/ בעיה שהתלבטתי כיצד לנהוג הייתי מתייעץ איתך. אני זוכר שבהזדמנויות שונות הגעתי למסגרייה בשעות הבוקר המוקדמות, לפני הגעת העובדים, או בשעות המאוחרות, אחרי שהם הלכו, על מנת להתייעץ איתך. על אף העומס הכבד שהיה לך, הנחת את כלי השרטוט מידך, ועזרת לי לפשט את הבעיה, להגדירה במדויק ודרך זה - להגיע לפתרונה.

היה לי חבר - ואיננו עוד. כשפנו אלי לכהן במזכירות שבה הובלנו את תהליך השינוי בקיבוץ, התנית זאת בהסכמתך להצטרף כחבר מזכירות. ואתה - מיד הסכמת כשפניתי אליך. אולם התנאי שלך היה - שהשיבות תתקיימנה רק בערבים על מנת לא לפגוע בשעות העבודה שלך.

פרץ, ידעתי עד כמה תהליך השינוי היה קשה לך. אתה שנשאת בגאון את עקרונות הקיבוץ המסורתי מתוך אמונה שלמה שזאת הדרך הנכונה, הבנת והפנמת בעת ההיא שאם חפצי חיים אנחנו - יש לבצע את השינוי. ואני הערצתי אותך מאד על כך. במיוחד הערצתי אותך, כיצד באסיפות חברים מורכבות, ידעת לפנות לציבור החברים בצורה כה משכנעת אשר ברור לי היום, כמו אז, שזה מה שהשפיע עליהם בהצבעה.

היה לי ידיד נפש - ואיננו עוד. פרץ, בילינו שעות רבות יחד בתקופה האחרונה. על אף המחלה הארורה - ראשך היה צלול ומחשבתך חדה. ברצוני להעלות שלוש נקודות ממפגשים אלו:

אחת הנקודות שחזרה ועלתה בשיחותינו מספר פעמים הייתה עתידה של שלוחות. הרגשתי עד כמה אתה דואג בנקודה זאת. המסר המרכזי שלך היה שהנושא הדמוגרפי הוא החשוב ביותר והוא שיקבע את עתידה של שלוחות. עד כמה היית מאושר פרץ שהצלחת להגיע מבית החולים לטקס חנוכת השכונה החדשה לחברים החדשים. שמחתי יחד איתך והזלנו דמעות יחד. ואני מבטיח לך שאנחנו נמשיך ונקדם פרויקט זה על מנת שכל מה שהשקענו בביתנו - ימשיך להתקיים ולפרוח.

הנקודה השנייה שברצוני לספר עליה היא כיצד תמיד, אבל תמיד אתה פרץ ראית את הטוב בכל דבר, איך השרית עלי אופטימיות גם בעומדי לפני שוקת שבורה לכאורה. וגם - תמיד ראית את הטוב בבני האדם ולא את הצדדים הפחות טובים. בכל שיחותי האחרונות איתך, לא שמעתי ממך מילה רעה על מישהו, ואת המסר הזה אני לוקח על עצמי להפנים ולנסות ללכת בדרכיך.

והנקודה האחרונה - באחת הפעמים בבית החולים, הושבת אותי מולך ואמרת לי: "מוטי, תקשיב טוב. אני מודע בדיוק למצבי. אני יודע ששעתי קרבה להעלם. אני מבקש ממך להספיד אותי על קברי". ובזאת אני מקיים את הבטחתי אליך.

פרץ - תנוח בשלום תחת רגבי אדמת קיבוצנו שכה אהבת.

דברי הספד לאבא / ברוך חייקין

אבא,

פעם חשבתי שאין זה מן הראוי להספיד את הנפטר בלשון 'אתה', שהרי אינו נוכח עוד. שיש לדבר עליו בגוף שלישי, בלשון נסתר ועבר. אבל אתה, אבא, למרות שאינך יכול לשמוע ולראות עוד, בהחלט נוכח פה בתוכנו וכך גם תישאר. אז תן לי בבקשה לומר לך כמה מלים. ואל תדאג בגלל הגשם וטורח הציבור - אנסה לקצר.

השנה וחצי האחרונות היו קשות לך, אבא. מאז שעברת עם אמא לבית החדש בקיבוץ, לפני כשנה וחצי, סבלת משלל בעיות רפואיות: היפרדות רשתית, שגרמה לאבדן הראיה בעין ימין; טרשת עורקים, שאילצה אותך לעבור ניתוח מעקפים; ולבסוף הסרטן בבטן התחתונה, שהתפשט מהמעי אל הכבד, מכה מתחת לחגורה שממנה כבר לא התאוששת. אנו, משפחתך וחברריך, ליווינו אותך בכל שלב, ועכשיו אנחנו מלווים אותך בפעם האחרונה.

בשל אילוצי הזמן והמרחב לא אנסה לספר כאן את כל סיפור חיך, מהמושבה רחובות אל קיבוץ שלוחות. יש בסיפור הזה, שראוי לו להיכתב, פרקים רבים כל כך: ילדות והתבגרות, ישיבה תיכונית וגרעין נח"ל, חתונה וילדים, לימודי הנדסה ובניית מכונות, שירות מילואים של שלושים שנה וארבע מלחמות, ריכוז משק בקיבוץ ובתנועה, הקמת מפעל וניהול מסגריה, ועוד ועוד. אבל היום קצר והמלאכה מרובה, ואתה בוודאי תבטל כדרכך בניע יד קצר-רוח: אדם צריך לעשות, לא לדבר.

אבא, כפי שלימדת אותנו במהלך חיך איך ראוי לו לאדם לחיות, גם לימדת אותנו בסוף ימך איך ראוי לו לאדם למות - בעין פקוחה, בלב רחב, בכבוד. הערכים שעליהם גדלת בבית הורייך ברחובות, הערכים שליוו אותך כל חיך ועיצבו את דרכך, הערכים אותם ניסית להעביר אלינו ללא מלים - צניעות, ישרות, דוגמה אישית, אחריות, עבודה, יצירתיות, תרומה, סדר, עצמאות, משפחתיות, אמונה - ערכים אלה זהרו ביתר שאת בתקופה האחרונה. ככל שהלך גופך ונחלש כך התחזקה נפשך, והאירה את כל מי שפגש אותך.

ועכשיו אתה הולך לבית עולמך, אל אדמת הקיבוץ הכבדה - מגשם שבה גידלת אותנו, שבה הלכנו איתך לטיולים של שבת אל הלול החדש שבנית ליד המטע, אל בריכות הדגים, אל המעיין הסמוי מן העין, אל ההר הגדול והשקט המשקיף עלינו מלמעלה. זו האדמה שלך, אבא. הרווחת אותה ביושר. נוח בה בשלום - כן, אתה יכול כבר לנוח. עוד מעט שבת, ומותר לך כבר לסיים את יום העבודה. להתראות, אבא יקר. אני אוהב אותך.

דברי פרידה לפרץ / יפה ולך

תודה פרץ יקר שזיכית אותי במצוות ליווי חולה,
תודה על שעות הנסיעה שצברתי במחיצתך
על חכמת החיים שלך
על האופטימיות גם ברגעים הקשים.....

ואתה מצטרף לחברים טובים
שמכינים לך למעלה קבלת פנים.

משפחת חייקין היקרה
שולחת לכם תנחומים
היאחזו ברגעים היפים והטובים.
החיים ממשיכים כמו הגלים.

יושבת על החוף
ומביטה על הגלים...
הם מתקרבים, הם מתנפצים,
הם נשברים ונסוגים..

המים צוללים...המים כחולים ומאירים.
כמו בחיים הצוללים והמאירים
לפתע מגיעים גלים...שמנפצים ומטלטלים...

ואנו מתפללים שנגיע בשלום לחוף,
ונשים סוף...

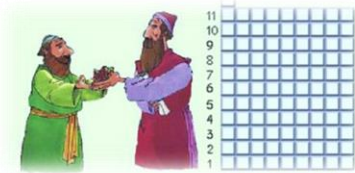
לגלים החזקים, לטלטולים...
ונמשיך ליהנות מהחול מהחול
מהחיים והגלים הרגועים

והערב הגיע גל שניפץ וטלטל
ואתה החזרת את נשמתך לאל.

וקיווית ונאחזת ואמרת...

כל תופעות הלואי מגיעות לפי הספר...
רק המוות לא...

ואז הגיע גל וניפץ וטלטל
ואתה החזרת את נשמתך לאל.

"מעשר מן המעשר!?" [תרו"מ - ג]

בשבועיים האחרונים עסקנו בפינה זו בהלכות 'תרומות ומעשרות'. בארנו את מושגי היסוד ואת שמות התרומות והמעשרות השונים, וכך את עניינה של התרומה הגדולה. השבוע נמשיך עוד ונעסוק בעניין זה.

לאחר שהיהודי נותן 'תרומה גדולה' לכהן (עליה הארכנו בשבוע הקודם. מדאורייתא לפחות מספר גרמים - "כל שהוא", העודף על פני האחוז שהפריש), עליו להפריש מיבולו כמות נוספת ללוי. כמות זו נקראת 'מעשר ראשון'.

כמות זו היא עשרה אחוז (10%) מכלל כל היבול. אחוז אחד נמצא כבר בחלק אותו הנחנו בצד, טרם ההפרשה, ועוד תשעה אחוז נוספים נמצאים בחלק העליון של פירות הטבל אותם אני רוצה להתיר באכילה. בזמן מקדש היה מותר חלק זה באכילה לכל אדם ובתנאי שהדבר נעשה בהסכמת הלוי. כיום, משקולים הלכתיים שונים לא מתבצעת הנתינה בפועל ללוי ואנו מסתפקים ב'קריאה בשם' ומגדירים את החלק הזה שלפנינו.

לאחר שנתן היהודי מישראל את תרומתו לכהן ומעשרו ללוי, מגיע כעת גם תורו של הלוי לתת מעשר לכהן. מעשר זה נותן הלוי מתוך העשרה אחוז אותן קבל מהיהודי מישראל כמעשר ראשון. ממעשר זה לוקח הלוי מעשר (1%) ונותן אותו לכהן. אחוז זה המופרש מתוך המעשר הראשון שקבל, הינו למעשה "מעשר מן המעשר" שקבל בעצמו מהישראל, או בשמו המוכר: "תרומת מעשר". מרגע זה ואילך הכמות של מעט יותר מאחוז (+1%) אותה הנחנו בצד טרם תחילת נוסח ההפרשה, כמות זו כעת כולה מיועדת לכהן. הכמות העודפת על האחוז (+) היתה 'תרומה גדולה' אותה נתן הישראל לכהן. ו'האחוז' עצמו (1%) שבתחילה היה טבל = ולאחר מכן חלק מן המעשר הראשון = הוגדר כעת כ'תרומת מעשר'. מרגע זה ואילך כל הכמות אותה הנחנו בצד טרם אמירת נוסח ההפרשה (+1%), כל כמות זו מכילה את התרומות (תרומה גדולה ותרומת מעשר). כמות זו בזמננו יש לקבור באדמה או לחילופין להניח בשקית אטומה באשפה.

בנושא 'מעשר שני' ו'מעשר עני' החותמים את 'הלכות המעשרות', נעסוק אי"ה, בשבוע הבא.

שבת שלום, הרב מיכאל,

הזמנה אישית

לשיעור תורה חדש בשלוחות...

חיי רגעים פי אלף*

בכל ערב שבת, מיד בתום ערבית

נתכנס בבית הכנסת, ותיקים וצעירים,

ללימוד גמרא שבועי של 18 דקות בגושא:

תלמוד מסכת תענית

המטרה ללמוד כסדר את מסכתות הש"ס הקטנות. זוהי ההזדמנות שלך לטיים מסכת אחר מסכת...

השיעור פתוח לכלל הציבור

אנחנו נהיה שם. נשמח לראותך...

בשם לומדי "בית המדרש לצעירי שלוחות", ה"ב מיכאל

* יגדול הפעל הנעשה מעטק הווריה ביום שבת אלף פעמים יותר מן הנעשה מעטק הווריה של ימי החול.
י"ב איש חי, שעה שנייה, הקדישה לששת

קריאת תהילים ע"י נשים
תתקיים בשעה 16:30 בבית מדרש
נשים מוזמנות.

עדכון תעריפים

מים

כמות מוכרת - 3.006 ש"ח למ"ק כולל מע"מ. היה 3.393. ירידה של 0.387.
כמות נוספת - 8.787 ש"ח למ"ק כולל מע"מ. היה 8.9973. ירידה של 0.2103.
החל מחודש ינואר 2018.

ביוב

7.53 ש"ח למ"ק אין מע"מ. היה 8.57. ירידה של 1.04.
החל מחודש ינואר 2018.

חשמל

54.0423 אגורות לקוט"ש כולל מע"מ. היה 55.29. ירידה של 1.2477.
החל מה-15 ינואר 2018. בינואר החיוב יחושב לפי חלוקה יחסית.
דן גולדנברג.

מאחזקת בניין

בין התאריכים 5-8/2 אהיה בחופש.

בדברים דחופים ניתן להתקשר לאיברהים - 050-7805900.

בברכה - אברהם שכטר.

מהגיל הרך

הרישום לשנת הלימודים הבאה, תשע"ט, בעיצומו. בימים אלו הורים מעבירים שמות, טפסים ודמי רישום כדי לשריין מקום לשנה הבאה. ב"ה המערכת בסימן גדילה והתפתחות ואנחנו שמחים על כך! לנוכח צפי הגדילה לשנים הקרובות, אושרה בנייתו של קומפלקס חדש בשלוחות, שייתן מענה לקליטת הילדים במערכת.

יום פתוח לנקלטי שלפים - ביום שישי, 26.01.18, נערך בוקר הסברה לטובת שבע משפחות המיועדות לעבור לשלפים בקיץ. חלקם הגדול שומר על צביון דתי ומבקש מערכת שתיתן מענה. לא נבהלנו מהגשם וערכנו סיור בכל היחידות. המשובים היו חיוביים. בהצלחה!

נשמח לשלב עובדות ועובדים מהקיבוץ במערכת שלנו - צעירים וותיקים כאחד! מי שמעוניין לעבוד במערכת הגיל הרך ויש לו ימים פנויים - מוזמן לפנות אליי 052-4713727.

בשעה טובה מתחילה להיבנות סכנת קבע בחצרות של בית התינוקות ופעוטון דקל. סככה אשר תסייע בשמירה על סדר היום בקיץ וגם בחורף, על ידי כך שתאפשר לילדים לפעול בחצר בכל מזג אוויר.

תכנית הבראה כלכלית - לאור החלטת אסיפת שלוחות, אנו עמלים על הכנת תכנית לצמצום הגרעון במערכת. תכנית זו תהיה נכונה ומדויקת יותר ותועיל למערכת כולה בטווח הקצר והארוך. התוכנית תוצג בהנהלת הקהילה בחודש הקרוב.

ט"ו בשבט מערכתי - בגן תמר ניטעו בשעה טובה ארבעה עצי הדר: לימון, תפוז-סיני, קלמנטינה ואתרוג. כל ילדי המערכת היו שותפים לחגיגה. שרנו, ברכנו וטעמנו מפירות ארצנו. היה שמח!

בברכת חורף נעים, אלוית - 052-4713727.

מועדת תרבות

הכנות ל - 70 - המשך מפגשי איסוף סיפורים -

ביום ראשון - י"ז בשבט (4.2)

בשעה 18:30 בבית דורות - עם בני המשק שמתחת לגיל 50.

בשעה 20:00 מפגש לבני משק מעל גיל 60 חסרות לנו עדויות מהשנים הראשונות בואו.

ביום שלישי - י"ט בשבט (6.2)

בשעה 18:30 בבית דורות - חטיבה תיכון.

בשעה 20:00 מפגש לתושבים - מכל המעמדות.

מסיבת שבט תתקיים בע"ה ביום רביעי 14.2.

בברכה - עליזה.

ממשאבי אנוש

בעתיד הקרוב יחולו שינויים במרפאת השיניים שלנו. מכיוון שג'ודי מועמדת לתפקיד מזכירת פנים, תפקיד שמוגדר בהיקף חצי משרה, היה עלינו להיערך במרפאת השיניים כדי לאפשר לג'ודי למלא את התפקיד החדש במידה ותבחר.

מתוך מחויבות להמשך איכות השירות של מרפאת השיניים, היה חשוב למצוא מחליפה מקצועית, מתאימה לתפקיד הסייעת לרופא השיניים, ולהקדיש מספיק זמן להעביר חפיפה למחליפה. מהסיבה הזאת, בשיתוף עם ג'ודי, נבחרה מחליפה טרם הבאת הבחירה לתפקיד מזכירת פנים לאסיפה ולקלפי.

הסייעת החדשה היא הילה שפר, תושבת מעלה-גלבוע. הילה היא סייעת מוסמכת בעלת ניסיון, והתחילה חפיפה עם ג'ודי כבר השבוע.

במידה וג'ודי לא תיבחר, ג'ודי תמשיך להיות שיננית אבל לא תחזור להיות סייעת.

ימי העבודה ושעות העבודה של דר' פישר, רופא השיניים, ללא שינוי.

בהמשך, ובהתאם לתוצאות הקלפי, נחפש גם שיננית חדשה שתעבוד בשלוחות בשעות אחר-הצהרים אחת לשבועיים.

הילה הסייעת תתאם את התורים גם לרופא שיניים וגם לשיננית.

שבת שלום, הלה דנינו.

אסיפת חברים

תתקיים אי"ה ביום חמישי כ"ג שבט (8.2),

בחדר האוכל, בשעה 20:30

על סדר היום

1. צוות מש"א מביא לאישור האסיפה -

1.1 ג'ודי פולסטר לתפקיד מזכירת פנים - אישור העברה לקלפי.

1.2 תושב משקיף בהנהלת הקהילה - ביטול הדרישה של תושב מעל 3 שנים.

1.3 בחירת אביחי טובי לתושב משקיף בהנהלת הקהילה. מותנה באישור של סעיף 1.2.

2. ועדת ביקורת - בהשתתפות יניב ברק - המבקר הפנימי.

2.1 יישום המלצות המבקר בנושא התקשרויות עם קבלנים.

2.2 דו"ח ביקורת בנושא החלפת מערכת המים המרכזית. (יש חומר אצל אריה ש. במשרד).

מצוות קלפי

ביום חמישי הבא (8.2) תובא לאישור האסיפה ולהעברה להצבעה לקלפי הצעת המועמדות של ג'ודי פולסטר למזכירת פנים. במידה וסעיף זה יתקבל באסיפה, יפורסמו על גבי לוח המודעות ו"במקומי" מועדי ההצבעה לקלפי.

בברכה - אילן והצוות.

מדיוני הנהלת קהילה

הקטנת צי הרכב - יורם הציג את נתוני שנת 2017 וכן את התמונה הכוללת לאורך השנים (2015-2017), בנוסף, הציג את ההתפלגויות השונות של השימוש ברכבים, מספרי ההזמנות והנתונים הכספיים. בולטת הירידה במספר הק"מ לאורך השנים 2015, 2016 ו- 2017 והמשמעות היא צמצום כלי הרכב מ- 14 רכבים ל- 9 היום. ההשוואה במספר ההזמנות שהמזמין לא מקבל רכב, מצביעה על שיפור גדול ועל שביעות רצון גדולה מאוד בקרב המזמינים. עם זאת יש גרעון של כ- 26,000 ₪ שנתי בענף הרכב. הנהלת הקהילה החליטה על צמצום צי הרכב. מכירת הרכב תתבצע בידי צוות מקצועי.

הנהלת הקהילה אישרה מתן רכב לבנות השירות הלאומי לטובת הלימוד החודשי, בכפוף לחוקי מדינת ישראל המתייחסים ל"נהג חדש" ולאחר הדרכה על רכבי הצי שלנו. במידה ונידרש לתשלום "השתתפות עצמית" - אזי מערכת החינוך תשלם השתתפות זו. שבת שלום, יוסי בוריס.

משולחנה של מזכירת הפנים

"בימים שיעברו עלינו נדע לשאת יותר עצבות רכה והשמיים יחכו לנו עד שנבין ובלילות נרוץ מתוך עצמנו אל שדות ילדות, בארץ לא שבויה אתה המים המבקשים משיבולים לגדול אלוקים ודאי מקשיב תמיד ללב כשהכאב כמו אבן שם אני כמעט כבר מת מאהבה

השנים יכשילו את רגלינו, אך לא ניפול, כמו אבן נעמוד מול כל סופות החול, השלג והאש תמיד נדע לזכור שיעבור

אלוקים ודאי מקשיב תמיד ללב כשהכאב כמו אבן שם אני כמעט כבר מת מאהבה" / צח דרורי, אביב בכר והדס קליינמן.

אלוקים ודאי מקשיב תמיד ללב כשהכאב כמו אבן שם אני כמעט כבר מת מאהבה

ביום שישי שעבר נפרדנו בכאב מחברנו פרץ חייקין ז"ל. שלל המטריות שהצטופפו ברחבת בית הכנסת סיפרו את סיפורו של האיש שנגע בכל כך הרבה תחומים ועשייה משמעותיים בסיפורה של שלוחות. מזג האוויר האפור והגשום שימש תפאורה למצב רוחו וטיפות המים התמזגו עם דמעותינו על לכתו. אורה, ברוך, איתמר, נילי, יחיאל ושמיר אתכם בכאבכם, בכאבנו.

ערב הסברה בנושא שינוי בהתנהלות התקציבים האישיים - בהתאם להחלטת האסיפה התקיים ביום שני האחרון ערב הסברה בהשתתפות יורם רותם ושירלי רות צליל, החשבת. בערב ניתן הסבר על המהלך וניתנה הזדמנות לחברים לשאול שאלות.

גינה קהילתית - לכבוד ט"ו בשבט קבלנו מחזור חדש של שתילים: חסה, כרובית, שומר, בצל ירוק, קולרבי וסלרי עלים - סלט שלם!! נדרשנו להכין את הערוגות לשתילה: להפוך את האדמה, לדשן ולשתול. כאחת שלא מורגלת ביומיום בעבודת האדמה, הטיפול בערוגה בסביבה קהילתית תורמת לתבשילים הביתיים, לחיבור הקהילתי ולנשמה כאחד.

חודש פברואר בעמק המעיינות - בעמק המעיינות מקדישים את חודש פברואר להעלאת המודעות לאנשים עם צרכים מיוחדים ובני משפחותיהם. במהלך החודש יתקיימו הרצאות/הצגות/שיחות ועוד שיעסקו בנושא. מוזמנים להתעדן בתוכנית החודש שנשלחה לבתים.

אסיפת חברים - תתקיים אי"ה ביום חמישי כ"ג שבט (8.2) בשעה 20:30 בחדר האוכל.

שבת שלום - רותם.

שעות הארוחות בחדר-האוכל
ליל שבת מיד לאחר התפילה
שבת צהריים 11:30.

שבת - שלום

3. צמיחה דמוגרפית והתיישבות

מועצות אזוריות יכולות ללמוד מהרצינות וההשקעה של מוא"ז עמק המעיינות בתחום הצמיחה הדמוגרפית. במסגרת אגף הצמיחה, קיימים שולחנות צמיחה - פורומים שנפגשים בקביעות עם יישובי המועצה, כל אחד בתורו, ודנים בנושא הקליטה באותו יישוב ובצרכים הספציפיים של כל יישוב: יישוב אחד - בניית תיק לנקלט, ביישוב אחר - תהליכי התכנון השכונה, וביישוב נוסף - ליווי הועדה. מצד המועצה, יושבים כל בעלי התפקידים הקשורים לנושא - מנהל האגף, רכז צמ"ד, המלווה החברתי, מהנדס המועצה, ועוד, לפי הצורך. גם רכז הצמ"ד בתנועה מוזמן להשתתף בפגישות עם כל אחד מששת היישובים/קיבוצים שלנו במועצה. הדרך של ריכוז הכוחות ומאמץ פרו אקטיבי מצד הרשות, היישוב והתנועה.

כנס קואליציה הארצונית הדתיים ליישובי הנגב

למעלה מ-100 איש ואשה מ-24 ארגונים, ואנשים פרטיים שפשוט אכפת להם, הגיעו לכנס ראשון שארגנה הקואליציה. מטרת הכנס הייתה לחזק את המודעות בציבור לקראת המשך קידום החקיקה בנושא. בין הדוברים היו הרב איתן אייזמן, ראש רשת צביה, הרבנית רחלי שפכר פרנקל, חברת הכנסת שולי מועלם רפאלי, עורכת הדין ניצן כהנא ועוד. נציגותנו בקואליציה לימור ספראי דיברה בפאנל על חשיבות החינוך לסולידריות ורגישות חברתית וכן על החינוך לקדושת כל אדם וגופו. כמו כן, לימור יזמה שותפות עם מכללת אמונה לקראת הכנס ואת אולם המזרחי העולמי שבו התקיים הכנס, מילאה תערוכה של כרזות ומיצבי אמנות שהביעו באופן נוקב וביקורתי את התופעה הקשה של צרכנות הזנות וזאת ברגישות ובעדינות, ובמופע ספוקן וורד (שירה מדוברת) של מוריה צדוק, סטודנטית המכללה בחוג לתיאטרון. האמירה החדה והברורה של ארגונים מכל הקשת הדתית הייתה כי זנות היא דבר אסור, וצריך לחתור למיגור התופעה הן ע"י חקיקה כנגד צרכני הזנות הנמצאים בכל מגזרי החברה הישראלית, הן ע"י שיקום הוליסטי לשורדי ושורדות הזנות והן ע"י חינוך. תנועת הקיבוץ הדתי שותפה בקריאה הזאת מתוך תפיסה של חתירה לחברת צדק, סולידריות וערבות הדדית וקדושת כל אדם באשר הוא.

"ממרת לילה" האכילת רוח השדה

כשחושבים על חייל שיוצא חמוש, מניחים שהוא רק רוצה להיות קצת בבית, לנוח, ליהנות ולהתחמם. מה הסיכוי שאחרי שבוע או שבועיים קשים ומעייפים, הוא יתאמץ ויצא, בקור ובגשם, רק בשביל ללמוד תורה? השבוע הלא יאומן קרה. הם זרמו בהמוניהם - חיילות וחיילים. חברות, שיעור כללי ואחריהן חברות לימוד. ובסוף הערב עוד ועוד תודות ובקשות - "תעשו עוד ערבים כאלה", "זה חסר ונצרך כל כך"... אשרינו שזכינו. מוקדש באהבה לזכרו המבורך של פרץ חייקין אביו של הרב איתמר, שבזמן שבין חברות לשיעור השיב נשמתו ליוצרה.

תנועת הקיבוץ הדתי משתתפת באבלו של הרב איתמר חייקין על פטירתו של אביו

פרץ חייקין ז"ל

תנחומים למשפחה ולכל בית שלוחות.

מחלקת חינוך
מחלקת המחקר והפיתוח

גשר בין יישובים

שכונת שלפים בין שלוחות ורשפים צומחת וגדלה. הצורך בתשתיות ושיפורים לשכונה שצמחה בין שני היישובים עולה גם הוא עם הצמיחה הדמוגרפית והפיסית בשכונה.

ביום ראשון חנכנו גשרון החוצה תעלה גדולה בין שלפים לשלוחות, ומאפשר מעבר כלי רכב, רוכבים ואנשים באופן בטוח וידידותי.

בטקס השתתפו תושבי השכונה והיישובים הסמוכים אשר נהנים גם הם מצמיחה ופיתוח אצלם ומהחיבור בין היישובים והשכונה.

ביקור מנכ"ל משרד החינוך

במסגרת סיור ברשויות צפונית קיימו מנכ"ל משרד החינוך שמואל אבוהב ומנהלת המחוז ד"ר אורנה שמחון פגישת עבודה עם כל מנהלי בתי הספר, אגף החינוך של המועצה והמפקחים.

פגישת העבודה התקיימה בעידן טכנולוגי והחלה בסיור ובמפגשים עם תלמידים שהיו באותה העת בשיעורים שונים במרכז, שמהווה חלק חשוב ומשמעותי בתכניות הלימודים בכל בתי הספר ומשמש גם לחוגים טכנולוגיים חדשניים בתחומים שונים בשעות אחר הצהריים.

מנכ"ל משרד החינוך התרשם מהנעשה במרכז ואמר: "אני מאוד שמח לראות את החיבור בין מוסדות החינוך לבין המקום המיוחד הזה." הוא המשיך והציג את כיווני הדרך של מערכת החינוך בשנים הבאות, וביקש ליצור את המחברות לעמק המעיינות ולהבין את המשימות המרכזיות בעמק המעיינות, באמצעות שאלות ששאל את מנהלי בתי הספר.

